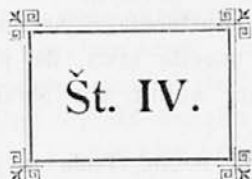
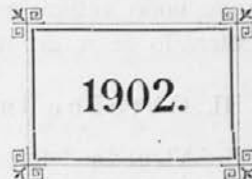

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST.

Vsebina: 26. Poročilo o shodu preč. gospodov dekanov. — 27. Concursus parochialis. — 28. Sprejem v kn. šk. Alojzijevišče. — 29. Nabiranje milih darov za pogorelce v Zdenski vasi. — 30. Konkurni razpis. — 31. Škofijska kronika.

26.

Poročilo o shodu p. n. gospodov dekanov dné 23. apr. 1902.

Za letošnji shod so se določile jako važne in imenitne razprave in sicer: 1. o zavodih, 2. o obtožbah in obsodbah duhovnikov, 3. o intenzivnejši skrbi za mladeniče, 4. o duhovniku v krajnem in okrajnem šolskem svetu, 5. o evharističnih shodih v Ljubljani in po dekanijah, 6. o zavarovanju cerkvenih poslopij, 7. o obrambnem društvu, 8. o krstnem listu pri in po poroki, 9. o škofijski sinodi.

Razun p. n. gg. dekanov so se na shod povabili tudi preč. gg. arhidijakoni in predstojniki raznih redov v Ljubljani. Po navadi naj škofijski list poroča o tečaju razprav na shodu in naj razglasi potrjene sklepe.

A. Shod.

Koj po deveti uri se je zborovanje pričelo. Razun dveh gg. dekanov so vsi osebno prišli. Pozivu so se odzvali tudi preč. gg. arhidijakoni in zastopniki tukajšnjih redov. Udeležili so se shoda tudi še profesor dr. Krek, urednik dr. Lampe, urednik Smolnikar, kapelan Oblak, župnik Schweiger, župnik Kolar, kancelar Šiška, profesor dr. Ušeničnik, dr. Opeka, dr. Gruden in generalni vikar Flis.

Celsissimus pozdravi vse došle gospode. Upa, da bo tudi letošnji shod obilnega sadu rodil. Saj bodo posebno p. n. gg. dekani ideje tu obravnavane ponesli domov in v smislu teh idej delovali pri raznih dekanijskih konferencah. Zahvali se p. n. gg. dekanom, ker iz sporočil vidi, da pri raznih shodih pretresavajo predmete obravnavane v Ljubljani in prebirajo razne škofijske naredbe, ter se tako razglasé tudi onim, ki sicer škofijskega lista ne čitajo. Shod naj poživi medsebojno prijateljstvo, še bolj vname medsebojno ljubezen in utrdi vez in edinost s škofom, kar je za blagosno delovanje v škofiji posebno potrebno.

I. Zavodi in gimnazija.

Celsissimus pripoveduje, koliko se je od vlani do letos napredovalo. Meseca majnika se je začelo delati; na praznik karmelske Matere Božje se je blagoslovil temeljni kamen. Pojavile so se sicer precejšnje zapreke, toda premagale so se in več se je dovršilo, kakor pa se je s početka za leto 1901. določilo. Za gimnazijo in za profesorje namenjeni del poslopja je prišel pod streho. Hvala Bogu, ki je dal ugodno zimo in se je do božiča moglo delati. Za drugo poslopje so se izkopale kleti in se pozidali temelji; le majhen del vsega poslopja se je za nekoliko let odložil, ker se ne bo takoj potreboval, saj se ne bo začelo z vso gimnazijo.

Letos se bo mnogo dodelalo: vse pride pod streho, napravijo se tudi notranje stene in gimnazija se bo ometala; tudi vodovod se bo dovršil. Stroški bodo sicer ogromni; toda nad delom čuje previdnost božja in vse je tako napeljeno, da se bo delo moglo neprestano nadaljevati, razun ko bi kaka posebna nesreča prišla.

Prav ugodne so razmere pri škofijskih gozdih v Gornjem Gradu. Vlani nastavljeni novi oskrbnik se je z vnemo lotil dela. Brez velikih težav in brez izvenrednih stroškov se les seka in spravlja v dolino k žagam tudi na zelo nepristopnih krajih. Ves načrt je dogovorjen z vladnimi organi, ki so prišli na lice mesta. Bil je v Gornjem Gradu tudi ministerijalni svetnik Rossipal, ki je oskrbnikove načrte odobril in škofu povedal, da se seka popolnoma v smislu gozdnih postav, da vsled tega gozdi ne bodo škode trpeli. O tem je *Celsissimus* bolj natančno spregovoril, da izpodbije strah nekaterih gospodov zavoljo neresničnih trditvev liberalnih organov v Ljubljani in na Dunaju.

O denarnem stanju poročaja g. kancelar Šiška: Minulega leta je bilo dohodkov nad 100.000 K. Posebno hvaležnost smo dolžni pokojnemu g. proštu dr. Klofutarju, ki je svoj imetek zapustil za zavode, iznosi nad 10.000 K, tudi župnik Preželj je malo svojo zapuščino (okoli 1600 K) volil zavodom. Več gospodov je tudi sv. maše ustanovilo: glavnica iznaša 7080 K, take ustanove bodo velika pripomoč za vzdrževanje zavodov. Potrošilo se je do sedaj 263.261 K.

II. Obtožbe in obsodbe duhovnikov.

Vlani in letos je bilo nenavadno mnogo duhovnikov toženih in obsojenih. O tem nenavadnem pojavu poročaja sam *Celsissimus*:

Meseca novembra 1901 so se mu prijavila imena obtoženih in obsojenih duhovnikov; pozval se je, naj preiskuje razloge in vzroke tožbam in obsodbam. *Celsissimus* je vladi dogodke pojasnil. Ker je pa nekako čutil in slutil, da se je zadeva na najvišje mesto prijavila, velevala mu je vest, da tudi on na najvišjem mestu pojasni pretežke okolnosti, v katerih živi duhovščina na Kranjskem in pokaže odkod sovraštvo in tožbe. Tudi v Rim je poročal o sicer mučnem, toda uspešnem prizadevanju naših duhovnikov v cerkvi in zunaj cerkve, za misijone, za Marijine družbe, za cerkveno politično in družabno organizacijo ljudstva. Dotične dopise in obrambe je *Celsissimus* zbranim prečital in potem prosil:

1. Naj bodo duhovniki silno previdni ne le v cerkvi, ampak tudi zunaj cerkve; naj bodo sicer odločni, toda ne osebni, ne maščevalni, naj jih vodi živa vera, ljubezen do Boga in do bližnjega, ne pa jeza in razžaljivost;

2. naj p. n. gg. dekanji poskrbijo, da se mu od sedaj vsak slučaj točno in resnično popiše, da more duhovnike braniti o pravem času in na pravem kraju.

III. Intenzivnejša skrb za mladeniče.

Celsissimus je naprosil veleč. gosp. urednika in vikarja Smolnikarja, naj bi to preimenitno vprašanje proučil in na shodu točne predloge stavil. Gospod Smolnikar je vprašanje točno proučeval doma in v Slovenskih Goricah na Štajerskem, kamor je šel osebno, ker je tam med mladeniči kaj živahno gibanje. Organizator gospod kapelan Gomilšček to gibanje spretno vodi in sicer po gotovem načrtu, ki je jako priprost, tudi za naše razmere prikladen in lahko izpeljiv. Gospod kapelan je našemu poročevalcu z veseljem razložil način svojega postopanja pri snovanju in vodstvu mladeniških družb. Sad posvetovanja je naslednji načrt organizacije naših mladeničev, kakor ga je g. Smolnikar za shod sestavil. Prosim vse duhovne gospode, naj ga točno proučijo.

Načrt.

Splošno načelo:

Ako hočemo naše mladeniče privabiti v Marijine družbe in jih pridobiti za dobro stvar, ne smemo imeti pred očmi samo verskega momenta, temveč moramo upoštevati tudi socialnega.

Da se to doseže, bi bila najjednostavnejša pot: spremenimo Marijinim družbam pravila tako, da jih spopolnimo s socialnimi točkami, kakor so: shodi, predavanja, veselice, čebelice itd.

Res, to bi bil najpriprostejši način. Toda tu je nepremagljiva ovira: ako to storimo, izročimo Marijine družbe pod nadzorstvo političnih oblasti in vladnih organov. Da se to ne sme zgoditi, je samoumevno.

Iz te zagate je izhod po mojih mislih mogoč le na ta-le način:

- Marijina družba ostane, kakor je, oziroma se ustanovi po sedanjem uzorcu.*
- Poleg nje pa se povesod, kjer ga še ni, osnuje bralno (izobraževalno) društvo.*
- V to bralno društvo vstopi potem Marijina družba mladeničev in corpore kot poseben odsek („zveza mladeničev“) bralnega društva.*

Na ta način Marijina družba v tem odseku bralnega društva in v tej od vlade potrjeni obliki lahko zadošča svojim socialnim potrebam in zahtevam: napravlja podučne shode, predavanja, poštene zabave in veselice s predstavami, čebelice itd. Če bi v kakem slučaju tudi vlada posegla vmes, oziroma razpustila bralno društvo, bi to prav nič ne tangiralo Marijine družbe, ona bi obstajala naprej.

Tako načrt v splošnosti.

Ako preidem k podrobni izpeljavi tega načrta, potem razdelim mladeniško organizacijo v dva dela.

Na prvem mestu naj skrbi:

A. Marijina družba

za verski preporod naših mladeničev.

Mladeniški Marijini družbi naj v celoti pravila ostanejo, kakor so dosedaj običajna. Izrekla se je želja, naj bi se na podlagi izkušenj zadnjih let še enkrat izdelala uzorna pravila za mladeniške Marijine družbe, ki bi odobrena od ordinarijata gospodom olajšala delo pri snovanju teh družb. Pri točki, ki govori o dolžnosti, kolikokrat naj se prejmo sv. zakramenti, usojal bi si jaz v dogovoru z nekaterimi drugimi gospodi nasvetovati to-le spremembo: Dosedaj velja minimalna zahteva: vsaj na dva meseca. Skušnja pa

uči, da so kraji, kjer se mladeniči ravno vsled te obveznosti nekakó plašć pristopiti k Marijini družbi. In to ni takó čudno: Dosedaj so hodili po enkrat, dvakrat... kvečjemu štirikrat na leto — sedaj pa kar po šestkrat, oziroma dvanajstkrat! Kakor sem že omenil, jih je veliko, ki so sicer še dosti dobre volje, pa se tega skoka ne upajo zvršiti. (Seveda velja to le za nekatere kraje.) Zato bi gledé prejemanja sv. zakramentov morda kazalo v takih krajih napraviti v Marijini družbi nekake stopinje: Za začetnike vsaj štirikrat na leto (na 3 mesece); čez gotov čas prestopijo v 2. stopinjo po šestkrat (na 2 meseca) in naposled vsak mesec; kar je ideal vsake uzorne Marijine družbe. — Vse to naj po razmerah kraja uredi duhovni voditelj dotične Marijine družbe.

Vkljub temu pa bo z odraslimi fanti vedno križ. S temi, ki so že odrasli in so se kolikor toliko že odtujili pobožnemu življenju, se ne bo dalo veliko doseči. Zato pa je neobhodno potrebno, da poskrbimo za dober material naših mladeniških Marijinih družb s tem, da začnemo *že v šoli*. Ko pristopijo dečki k prvemu sv. obhajilu, se katehet ne sme zadovoljiti z oficijelnim trikratnim, oziroma štirikratnim prejemom svetih zakramentov, temveč navaja naj jih na vsak mesečni pristop. Zato naj jih o priliki prvega sv. obhajila vpiše v kako bratovščino (Sv. R. T., Srca Jezus., Mar., Naše Ljube Gospe...), opozori naj jih na odpustke, ki jih vsak mesec lahko prejmo, če pristopijo, na praznike, zlasti Marijine, na god itd. Takó se zgodaj privadijo, pristopati večkrat k sv. zakramentom. Ko zapusté šolo, jih zapiše v Marijino družbo in sedaj samo nadaljujejo, česar so bili že dosedaj navajeni.

To je najboljši in morda edini uspešni način, ki odstrani zapreke in ugladi mladeničem pot, da radi gredó pod Marijino zastavo.

Morda bo zanimalo, če omenim, da imajo v tistih krajih na Štajerskem, kjer sta ustanovljeni obe družbi, za mladeniče in dekleta, tako urejeno, da je en mesec določen za fante, drugi za dekleta in takó alternatim dalje. Poleg tega pa je vsem dovoljeno in priporočeno, naj gredó še vmes: za advent, za god, za sv. Alojzija, i. t. d. — In takó zvečine pristopajo k zakramentom po 8—12krat. Resnici na ljubo pa moram dostaviti, da so tla za Marijine družbe na Štajerskem bolj ugodna ko pri nas iz različnih vzrokov. Omenjam le, da je žganjepitja tam malo, da je ljudstvo sploh veliko premožnejše in bolj izobraženo, da je med kmeti še malo liberalizma, ki je razširjen bolj med nemškutarji itd. Samoumevno pri takih odnošajih tudi Marijine družbe lože uspevajo.

Roko v roki pa mora s skrbjo za verske potrebe naših mladeničev iti tudi skrb za socialne potrebe. To pa naj se godí:

B. po bralnih društvi.

Kjer je Marijina družba mladeničev, naj se povsod ustanovi tudi bralno (morda bolje: izobraževalno) društvo. Tako društvo ustanoviti ni težko. Da se delo olajša, se bodo tudi za taka bralna ali izobraževalna društva izdelala uzorna pravila. Pravila morajo biti tako splošna, da se v bralno društvo lahko zapiše vsak: možje, žene, fantje, dekleta. To bralno društvo ima svoj odbor, izbran iz najboljših mož v župniji, ki so za tak posel dovolj spretni.

Ko je tako bralno društvo ustanovljeno in od vlade potrjeno, pristopi fantovska Marijina družba kar in corpore v to društvo. (Ravno tako seveda pristopi tudi dekliška Marijina družba itd.) Vsak mladenič mora seveda plačevati letnino, ki je določena za bralno društvo. (Bo naj majhna, morda 1 K.) Toda ti mladeniči v bralnem društvu tvorijo posebno zvezo (odsek), napravijo si svoj opravilnik, svoj pododbor, (ki naj bo identičen z odborom Marijine družbe, ako ga ta ima), imajo svojo posebno blagajno za svoje posebne namene itd. Na ta način je mogoče mladeniče na podlagi od vlade potrjenih pravil bralnega društva zbirati k posebnim, nalašč zanje prirejenim, izvencerkvenim shodom, prirejati veselice, predavanja, izlete itd. Tudi za to ožjo „zvezo“ se napravijo uzorna pravila = opravilnik, katerega pa ni treba predlagati vladi v potrjenje. Fantje kmalu čutijo, da se jim poleg cerkvene pobožnosti privošči tudi še kaj drugega, da se smejo razveseljovati, možko nastopati, uvidijo, da je tudi Marijin otrok lahko ponosen fant itd.

Delokrog teh „fantovskih zvez“ naj bi bil približno ta-le:

1. Skrb za dobro knjižnico. Ta naj se zlasti dá v roke mladeničem. Postavi naj se spreten knjižničar ali naj se polagoma v to vpelje. Vodi naj redno zapisnik nabavljenih, kakor tudi izposojenih knjig; kdo drugi naj ima v skrbi časopise itd.

2. Od časa do časa naj ta „fantovska zveza“ v društvenih prostorih prireja shode, včasih morda za vse ude bralnega društva, včasih samo za svojo zvezo. Na teh shodih naj se vrsté:

a) Predavanja o občekoristnih stvaréh, ki naj jih ima duhovnik, dokler polagoma tudi mladeniči sami ne začno nastopati. V začetku naj jim duhovnik izdela kratke govornice, da se jih naučijo in potem predavajo. Milota je gledati in poslušati, kako na Štajerskem priprosti kmečki fantje pogumno

nastopajo na shodih in drug družega navdušujejo za sveto stvar vere in domovine. Kmalu začno sami s samostojnimi poskusi... Dosti je tam mladeničev, ki izvrstne članke pošiljajo v „Slov. Gospodarja“ in „Naš dom“... Vse sad predavanj...

- b) Deklamacije, posebno za začetnike. Štajerci nameravajo izdati posebno zbirko primernih pesmi za take deklamacije.
- c) Predstave; v „Zbirki ljudskih iger“ je izšla že lepa vrsta primernih iger za take predstave, ki se bo še vedno nadaljevala. Na Štajerskem s takimi predstavami prav veliko dosežejo. Fantje s takimi nastopi vsestransko pridobijo.
- č) Pevski zbori, katerih velikega pomena zlasti za mladeniče mi ni treba posebej poudarjati.

3. Ob primernih prilikah naj se s fanti napravi kak izlet. Na Štajerskem imajo že vpeljane skupne shode fantov, ki spadajo pod eno dekanijo. Sedaj se zberó tu, drugo leto tam, pod vodstvom duhovnega pastirja, nastopajo z govori, petjem, predstavami i. t. d. g. Gomilšek mi je zatrdil, da se še nikdar niso pripetile kake nerednosti, temveč da taki sestanki na vse jako blagodejno vplivajo. Polagoma bi se dal napraviti morda na Brezjah velikanski shod naših in izvenkranjskih fantov, ki so organizirani v Marijinih družbah.

4. Ustanovi naj se povsod tudi „Čebelica“. Uzorna pravila se bodo izdelala in napravil se bode navod, kako je voditi. Veliko jih že posluje v občó zadovoljnost. Te „čebelice“ utegnejo polagoma postati vir neprecenljivega blagoslova za naše mladeniče. Na vsak način je treba mladeniče priučiti, da sami vodijo svojo „čebelico“.

Po dovršenem poročilu se vname živahna razprava. Najpoprej spregovori g. dr. *Krek*. Strinja se z gubernikom, vendar pa mora nekatere potrebne stvari dodati. a) Za mladeniško družbo se morajo pripraviti posebni prostori, kjer se morejo shajati; brez posebnih prostorov se društveno življenje nikakor ne bo moglo razvijati; b) mlada narava hoče spremembe, drugače se dolgočasi in zanimanje preneha, zato so potrebne razne zabave, predstave; posebno koristne bi bile deklamacije, kratki govori in pa diskusije o tem, kar se je bralo v knjigah in časopisih, ali o tem, kar se je govorilo; c) mladeniško srce je dovezetno za ideale, navdušeno za požrtvovalnost, za delovanje v splošno korist; ta dobra stran se mora v društvih posebno razvijati; d) priporočajo se vsakoletne duhovne vaje samo za mladeniče, ki bi mogle močno koristiti za izomiko mladeniškega srca; k sv. zakramentom naj bi se vodili štirikrat v letu, saj bi zavoljo utrujenosti od težkega dela večkratno prejemanje skoro nemogoče bilo; e) mladeniči

naj se utrdijo tudi za one čase, ko zapusté domovino, pa gredó v tuje, nevarne kraje; za ta čas naj se pripravijo, da ostanejo zvesti krščanskemu življenju in bodo tam tudi apostoli za svoje tovariše.

V istem duhu govori gosp. kaplan *Oblak* iz Bohinja. Dve stvari on povdarja: a) poskusiti bo treba z načeli don Boska, zbirati mladeniče okoli sebe, ž njimi ostati v vedni dotiki, da se laglje obvarujejo slabih tovarišij, kjer bi se pokvarili; da se to doseže, naj se delokrog Marijinih družb razširi; v nedeljo smo v Srednji vasi osnovali izobraževalno društvo, kjer se bodo mladeniči učili raznih postav, občinskega reda, dopisovanja z uradi, zemljepisja in poljedelstva, pa tudi misliti in govoriti daljše odstavke, petja in drugo. Fantje so bili navdušeni; b) posebno na prvo sv. obhajilo naj bi se dečki kar najbolje pripravili; tu naj duhovni pastir ne žali truda, da fantiče vname ljubezni do Jezusa v tabernakeljnu, do pogostega sv. obhajila, da jim vzbudi gnjus do greha; naj jih vodi v cerkev pred tabernakelj, naj ž njimi moli; v mnogih župnijah se v tem pogledu premalo stori.

Dekan dr. *Kržišnik* zatrjuje iz skušnje, kako sv. misijon ugodno na mladino deluje; v Marijino družbo naj se vpišejo mladeniči koj, ko izstopijo iz šole, da ostanejo v dotiki z duhovnikom; dokler so šolarji, naj k sv. zakramentom hodijo mesečno, pri Marijinih družbah naj se štirikrat zapové, večkrat nasvetuje.

V razpravo so še posegli gg. *Dolar*, *Flis*, dr. *Opeka*. Ozir berila se je pritožilo, da je zlasti v 6. snopiču „Slovenskih narodnih pesmi“, katere izdaja naša Slovenska Matica, mnogo pesmi nenravne vsebine; koliko zlo, ako bi ta knjiga prišla v roke mladeničev in deklet! Dobro bi bilo Matico opozoriti, naj v knjigo ne sprejema pesmi nemoralne vsebine.

Celsissimus priporoča socialno delovanje, poudarja posebno skrb za mladeniče. Vsakemu g. dekanu je podaril knjigo: Dr. Heimbucher, „Die praktisch-soziale Thätigkeit des Priesters“, v kateri se opisujejo razne strani socialnega delovanja za duhovnika ter se tudi navaja dotična literatura. Izrazil je željo, naj se pri mesečnih shodih razne točke prereševajo, da bi se gg. duhovniki še bolj vneli in si prizadevali povsod premišljeno in soglasno postopati. Dal je gg. dekanom za shode še drugo knjigo: P. Max Kassiepe, „Volksmissionen und Exercitien. Praktische Winke für Seelsorger“; naj bi se gospodje o sv. misijonih in duhovnih vajah, posebno o ponovljevanju sv. misijona točno podučili in sv. misijone še bolj uspešno pripravljali in vporabljali.

Gospod poročevalec rad sprejme razne umestne dodatke, saj jih je tudi pričakoval. *Celsissimus* ga prosi, naj ideje ozir mladeničev danes sprožene in utemeljevane priobčuje, razvija in priporoča po „Domo-

ljubu“, naj si „Domoljub“ za organizacijo mladeničev na vso moč prizadeva.

IV. Duhovnik v krajnem in okrajnem šolskem svetu.

Želi se, da bi gg. duhovniki kot udje krajnega in okrajnega šolskega sveta svojo nalogo dobro spoznali in cerkvene interese možato branili. Zato naj bi tudi vsi točno poznali delokrog krajnega in okrajnega šolskega sveta, posebno ozir verskih in cerkvenih zadev. Preč. g. dekanu Lavrenčiču se je poverila naloga, naj točno prouči dotične postave in onda na shodu poroča.

Preč. gospod dekan je prinesel lepo in obsežno razpravo, v katero je tudi še sploh nekatere strani duhovskega delovanja v šoli privzel kot opomin onim, ki so v kakem svetu, na kaj naj bi pazili. O delokrogu krajnega šolskega sveta, pravi poročevalec, da je obsežen in važen. Tu naj duhovnik kot član njega pazi *a)* na šolske potrebščine, učila in samoučila, kolikor zadevajo krščanski nauk in posebno na šolsko knjižnico; *b)* na verski poduk in verske vaje; *c)* da je razmerje njegovo do učiteljev, kolikor mogoče ugodno.

Onda opisuje delovanje okrajnega šolskega sveta, katero je tudi v tesni zvezi s cerkvijo. Pravi pa: 1. okrajnim šolskim svetom je po § 17., točka 3. ukazovati, voditi preiskave in obravnave gledé razširjenja že obstoječih šol in naprave novih šol; 2. okrajni šolski svet voli za nadzorovanje didaktično - pedagogičnega stanja šol krajnega šolskega nadzornika za tri leta; 3. okrajni šolski svet postavlja začasno učitelje v šolah, kjer je služba izpraznjena; 4. okrajni šolski svet čuva zakoniti šolski red v šolstvu; 5. njemu je pričeti in voditi razne disciplinarne preiskave; 6. okrajna šolska oblast nadzira učitelje, veroučitelje pa cerkvena gosposka; 7. okrajni šolski svet naznanja odredbe cerkvene oblasti o veronauku in o bogoslužnih vajah šolskemu vodstvu, i. t. d.

O vseh točkah je poročevalec obširno izpregovoril in prav lepo pokazal delokrog duhovnikov v enem ali drugem šolskem svetu. Poročilo se je močno odobravalo. V razpravo sta posegla dekan *Gornik* in župnik *Kolar*, ki sta nekatere točke razjasnovala in tudi naglašala, kako težavno je stališče duhovnika v krajnem in še zlasti v okrajnem šolskem svetu. Razpravo prinese celotno eden prihodnjih škofijskih listov.

Gledé udeleževanja šolske mladine pri verskih vajah, o prejemanju sv. zakramentov, o molitvi v šoli se bodo izdali svoječasno natančni odloki, da se doseže za vso škofijo potrebna enotnost, ko se bo tudi o teh rečeh, v kolikor je potrebno, obravnavalo z najvišjo šolsko oblastjo v deželi.

V. Evharistične slovesnosti.

Za proslavo petindvajsetletnice sv. Očeta se je v škofijskem listu leta 1902, str. 22, tudi naročilo, da se v Ljubljani napravi lepa izložba cerkvenih paramentov, katera se bo slovesno odprla; onda se je napovedal tudi evharistični shod duhovnikov z raznimi slovesnostmi v cerkvi in zunaj cerkve; naročilo se je, naj bi se tudi po dekanijah prirejali evharistični shodi, katerih naj bi se udeležila občinska zastopstva in razna društva in bi se sv. obhajilo darovalo za sv. Očeta.

Evharističnega shoda za duhovnike ne bo v Ljubljani, pač pa bo evharistični shod za duhovnike slovenskih in hrvaških škofij meseca julija ali septembra na Trsatu pod vodstvom škofa senjskega in krškega, katera naj bi se duhovniki ljubljanske škofije mnogoštevilno udeležili.

Evharistični shod v Ljubljani torej odpade, ne odpadejo pa evharistične slavnosti v Ljubljani in škofiji. O njih je podal kratek načrt prelat *Flis*. Naglašal je vsestransko delovanje sv. Očeta. Mogli bi ga slaviti kot pesnika, kot učenjaka, kot dobrotnika človeške družbe, posebno delavstva, kot širitelja molitve sv. rožnega venca. Mnogo je pa tudi storil za češčenje presvetega Srca Jezusovega in za češčenje sv. Rešnjega Telesa; saj je za bratovščino sv. Rešnjega Telesa ustanovil središče v Rimu, potrdil pravila novega reda evharistijcev, potrdil društvo „Sacerdotes adoratores“, dal bratovščini patrona sv. Paskala; od tod vidimo, kako želi češčenje sv. Rešnjega Telesa. Gotovo je umestno, ako za njegovo petindvajsetletnico sv. Rešnje Telo posebno počastimo. V ta namen stavi gosp. prelat naslednje predloge:

1. V vsaki župniji naj se določi dan, da se sveto Telo neprenehoma moli od jutra do večera; mogle bi se vrstiti hiše in vasi; v slovesni pridigi naj se pové, zakaj se moli sv. Telo ravno ob tej priliki; ob koncu naj bo kratka procesija cum oratione pro Papa;

2. duhovniki adoratores in bratovščine ss. Cordis Jesu naj se zberó v dekanijski ali kaki romarski ali drugi večji cerkvi, povabi naj se ljudstvo, naj se izpostavi sv. Zakrament, naj bo slovesna sv. maša s pridigo in potem procesija; moglo bi se tudi spovedovati in obhajati.

Dekan *Arko* želi, naj vsaka dekanija po okolnosti odloči natančnejši program za dekanijo.

Celsissimus pové, da se v Ljubljani namerava prirediti večja slovesnost o priliki razstave paramentov bratovščine sv. Rešnjega Telesa.

Dekan *Sitar* doda, da se vsakoletna razstava paramentov premalo razglasi.

VI. Zavarovanje.

O zavarovanju cerkvenih poslopij poroča gospod kanonik *Karlin*. Veselil nas je napredek domače vza-

iemne zavarovalnice; po prenehanju zavarovalnice „Unio catholica“ je naša mnogo pridobila. Dunajska revizorja, ki sta njeno upravo nedavno pregledovala, sta se o njej povoljno izrazila. — Dosedanji razvoj obeta lepo prihodnost.

Dekan *Gornik* priporoča previdnost pri zavarovanju, naj se sprejemajo le manj nevarni predmeti, posebno cerkve.

Dekan *Erjavec* želi, naj se računski zaključek pošlje vsem zavarovanim.

Dekan *Koblar* izraža željo, naj bi bil vedno kak duhovnik v zavarovalnici radi nadzorstva.

Poročevalec odgovori, da se na vse to že sedaj pazi in da bo poskrbel, naj se sklepni račun pošlje vsem zavarovanim.

VII. Krstni listi pri in po poroki.

To vprašanje se je postavilo na dnevni red, ker se je iz nekkih prigovorov v dekanijskih konferencah spoznalo, da v naši škofiji v tem oziru ne postopajo vsi gospodje enako.

O tem je poročal gospod kanonik *Kajdiž*. Rekel je, da je pred poroko krstni list potreben za zaročence rojene v drugi župniji. Vendar pa ni bistveno potreben, ako se morejo isti podatki doznati iz drugih uradnih listin; tudi za vdove in vdovce ne, ako so ga imeli pri prvi poroki. V teh slučajih naj bi župniki krstnih listov ne zahtevali, ako so zaročenci ubožni. Po poroki, ko se je vse potrebno v poročno knjigo zapisalo, se more krstni list vrniti; dobro je, ako se v poročni knjigi navede, vendar pa nobena postava tega ne zahteva.

Po poročilu se je vnel živahen razgovor. Posegli so v debato kanonik *Sajovic*, dekani *Gornik*, *Tavčar*, *Laurenčič*, *Dolinar*, *Koblar*, župniki *Kolar* in *Poč*. Nato je *Celsissimus* razgovor sklenil in rekel, da bo sam vse odredbe točno premislil in potem določil.

VIII. O obrambnem društvu.

To društvo je za nas važno, ker dobé v njem tudi duhovniki priliko, da se morejo braniti obrekljivih napadov v liberalnih slovenskih časopisih. Kratko je o tem poročal gospod dr. *Lampe*. Omenil je, da se je s početka mislilo samo na ljubljansko škofijo, pozneje pa se je raztegnilo na vse slovenske pokrajine. Ima pa namen braniti katoliško vero, cerkev in njene naprave, osebno čast katoličanov ter čast katoliških društev. Društvo skrbi za revizijo listov, knjig in bršur, opozarja osebe in društva na napade, preskrbi jim, če treba, po dogovoru pravnega zastopnika ali zakonit popravek za časnike. Do sedaj je društvo že posredovalo v 594 slučajih, akoravno še le dobre tri mesece deluje. Popravke so prinesli: „Slov. Narod“, „Gorenjec“, posebno veliko „Soča“. Pri „Narodu“ se pa ozir popravka do

sedaj ni mnogo doseglo. „Narod“ popravkov ni sprejel. Tožilo se je; pri tožbi je „Narodov“ zagovornik priznal, da bi po dosedanem običaju „Narod“ popravke moral prinesiti, toda, nadaljuje zagovornik, dotična postava se mora bolje razlagati in po tej razlagi se morejo poslani popravki odbiti; naj se torej opusti običaj, kakor je veljal do sedaj, uvede pa naj se nov običaj, ki je bolj v duhu postave. Sodišče je izpeljavam zagovornika pritrnilo in „Narod“ ni bil primoran popravkov prinesiti. Vložil se je zoper to priziv na višje sodišče.

IX. O škofijski sinodi.

Celsissimus omeni starejše cerkvene postave, po katerih so se škofijske sinode zapovedovale in vsaj enkrat, ako ne dvakrat na leto obhajale. Iz raznih vzrokov so prenešale. Sedaj se pa zopet oživljajo. V Avstriji se je prva sklicala v Mariboru leta 1883., onda zopet leta 1896. in 1900. Zdramile so se tudi še druge škofije, ki so škofijsko sinodo že opravile, kakor v Dubrovniku in Brixenu leta 1900., na Krku leta 1901, ali pa se za njo pripravljajo. Sv. Oče jih škofom toplo priporočajo.

Pri nas, pravi *Celsissimus*, nameravam škofijsko sinodo sklicati leta 1903., ker do onda bom že vso škofijo kanonično vizitiral in bom torej za škofijsko sinodo pripravljen. Pomagali mi bodo posebno preč. kanoniki, gospodje bogoslovni profesorji in pa dekani z dekanijskimi konferencami; vsi naj bi se združili med seboj in se porazgovarjali, katere so največje potrebe in nevarnosti ozir sv. vere, sv. katoliške cerkve in ozir krščanskega življenja v raznih slojevih našega ljudstva in kako bi se mogle nevarnosti odstraniti in potrebe zadovoljiti.

Nato je s kratkimi osrčevalnimi besedami *Celsissimus* shod sklenil.

B. Potrjeni sklepi.

Na temelju obravnave in raznih želja potrjujem nastopne sklepe, po katerih naj se vsi p. t. gospodje vestno ravnajo.

I. Zavodi in gimnazija.

1. Zahvalim se ljudstvu za dosedanje prispevke; p. n. gospodje naj to ljudem s prižnice povedó in označijo, da vsako prvo soboto v mesecu za dobrotnike eno sv. mašo opravim.

Prispevki naj se tudi v letih 1902., 1903. in 1904. pobirajo kakor do sedaj, kar mi je visoko c. kr. ministerstvo zopet dovolilo, kakor mi poroča c. kr. deželno predsedništvo v dopisu z dne 20. aprila 1902. št. 1569.

2. Bog plačaj p. n. gospodom duhovnikom za požrtvovalni trud pri skrbi za prispevke in za lastna

osebna darila. Preč. gg. dekane pooblastim, da o določenem času poberejo vsak od duhovnikov svoje dekanije obljubljeni letne prispevke; kjer pa ni še izvedena ta želja, naj bi se to sedaj uredilo in naj bi se p. n. duhovniki zavezali za letne doneske skozi 15 let, torej sedaj še skozi 12 let.

Vse p. n. duhovnike prosim, naj se zavodov spominjajo pri oporokah, kakor sta to storila pokojni prošt dr. Leonard Klofutar in župnik Matevž Preželj. Tudi za mašne ustanove à 200 K prosim, ker bi bile te ustanove neizrečeno velika pomoč za vzdrževanje; duhovnikov bo delovalo v zavodu od 12 do 15, veliko svetih maš se bo lahko opravilo in ako duhovnik dobi za stipendij 2 K, ostane za zavode vsaj 6 K od vsake take ustanove; sprejelo in opravilo bi se lahko od 4000 do 5000 ustanov, torej bi ostalo za vzdrževanje 24.000 do 30.000 K, za kar bi se do 60 dijakov brezplačno sprejeti moglo.

II. Obtožbe in obsodbe duhovnikov.

1. Vsak duhovnik, ki bi bil zatožen in k sodnji poklican, naj mi nemudoma sporoči *a)* zakaj je tožen in *b)* kdo ga je tožil. Po dokončani sodnijski razpravi, naj mi zopet sporoči, *a)* da li je oproščen ali obsojen, *b)* iz katerih razlogov. Vse to nujno potrebujem za obrambo duhovnikov. Preč. dekane prosim, naj pazijo, da se to izpolni in sicer prav točno.

2. Vse p. n. gospode opozorim zopet na razne moje opomine, kako naj se obnašajo v cerkvi in zunaj cerkve tudi onda, kadar so razžaljeni, da ne bodo dali povoda opravičenim tožbam. Preč. gg. dekane prosim, naj pri prvem shodu zbranim duhovnikom prečitajo dotične naredbe od lani v škofijskem listu 1901., št. II., str. 56, točka II. in str. 58, točka II.: nauk iz volitev.

III. Intenzivnejša skrb za mladeniče.

1. Širijo naj se Marijine družbe za mladeniče, začenja naj se pri mladeničih v ponavljavni šoli.

2. Ustanavljajo naj se izobraževalna društva. V teh društvih naj se skrbi:

a) za dobre časopise;

b) za poduk v raznih mladeničem potrebnih in zanimivih predmetih: v zgodovini, v zemljepisju, v kmečkih potrebah, v občinskem zakonu, v uradnem dopisovanju, v knjigovodstvu, v petju;

c) za dobro, krščansko vzgojo: globokejši poduk v verskih resnicah, navdušenje za treznost, varčnost, čistost, za delovanje v splošno korist, naj se neguje ideja skupnosti, pokaže v vsej goloti pijanstvo, surovost, ponočevanje, pretepi, nesramnost;

d) naj se tudi skrbi za zabave, ker mladina hoče razvedrila in spremembe, naj se skrbi za predstave in shode;

e) naj se mladeniči vežbajo v govorih in deklamacijah; s početka naj jim predsednik kaj sestavi, potem bi mogli tudi sami kaj napraviti;

f) naj se vpeljejo diskusije o vsem, kar se je govorilo, čitalo in storilo;

g) naj imajo mladeniči sami za se vsakoletne duhovne vaje; sv. zakramente naj prejemajo vsaj štirikrat, vabijo pa naj se k pogostejšemu prejemanju, ker edino s tem bodo mogli strasti in surovosti srca premagovati;

h) naj se utrdijo tudi za one čase, ko morajo na tuje, morda v nevarne kraje iti, da sami ostanejo dobri in bodo tudi tovarišem pravi apostoli in angeli varuhi;

i) da se pa društveno življenje more razvijati, potrebni so za to primerni posebni prostori; morda bi se moglo za nje poskrbeti, kakor sem že na več krajih opazil;

k) uredništvo „Domoljuba“ se prosi, da se za organizacijo mladeničev prav posebno zavzame, dotična pravila izdela, razlaga in priporoča.

IV Duhovnik v krajnem in okrajnem šolskem svetu.

1. Naj gospodje, ki so udje krajnih in okrajnih šolskih svetov, natančno proučé vse zakonite določbe gledé šolstva na Kranjskem (V to posebno dobro služi knjiga z naslovom: „Zbirka zakonov in ukazov o ljudskem šolstvu na Kranjskem“, izdal dr. Fr. Heinz.);

2. kar zadeva udeleževanje šolske mladine pri verskih vajah, prejemanje sv. zakramentov in molitev v šoli, o tem naj obravnavajo dekanijske konference in stavijo svoje predloge;

3. ozir kazni v šoli nujno prosim vse gg. katehete, naj ne kaznujejo s šibo, naj tudi z roko nikogar ne udarijo ali za lase in ušesa ne potegujejo, da se izognejo raznim sitnostim in tudi mene v nepriliko ne spravijo; trdovratne in nepokorne in lene učence naj opominjajo, prijavijo učitelju ali učiteljski konferenciji zatežijo starišem in posebno zanje molijo.

V. Evharistične slovesnosti.

1. Duhovniki naj pospešujejo češčenje presv. Srca Jezusovega in skupno češčenje sv. Rešnjega Telesa ob nedeljah in praznikih; vabijo naj stariše in otroke, šolsko mladino, učence ponavljavne šole; Marijine hčerke in sinove naj kar mogoče za Jezusa v nemajo in sicer z besedo, še bolj pa z lepim zgledom v smislu škofijskih navodil;

2. za letos naj se v vsaki župniji odloči nedelja, o kateri naj bo sv. Rešnje Telo ves dan izpostavljeno n. pr. od šestih zjutraj do šestih zvečer; opravi naj se slovesna sv. maša; v pridigi naj se govori o vzroku te slovesnosti; h koncu naj se napravi kratka proce-

sija, katere naj bi se in corpore udeležili občinski zastopniki, razna društva, šolska mladina;

3. v dekanijskih cerkvah bi se mogel odbrati dan shoda duhovnikov „Sodalitatis“; bili bi gg. duhovniki pri slovesni sv. maši, pridigi in procesiji; povabilo naj bi se ljudstvo iz dekanije, ali vsaj iz bližnjih župnij;

4. v Ljubljani bo skupna slovesnost o priliki, ko se v škofijski palači odpre izložba cerkvenih paramentov od družbe sv. Rešnjega Telesa; oznanila se bo slovesnost duhovnikom in vernikom, da bi se je mogli mnogoštevilno udeležiti;

5. pri teh slovesnostih naj se poskrbi za spovedanje in sv. obhajilo, katero bi se darovalo za svetega Očeta;

6. način slovesnosti naj se odloči na shodu duhovnikov dotične dekanije, n. pr. na shodu „Sodalitatis“.

VI. Zavarovanje.

O tem nič novega ne določujem, ker sem se letos prepričal, da so gg. župniki v tem oziru vestni in skrbni, da se cerkvena poslopja zavarujejo. O domači vzajemni zavarovalnici naj se prečita dotično kratko sporočilo.

VII. Krstni listi pri in po poroki.

O tem ni nobenih posebnih postav; le toliko je določeno, da morajo zaročenci pripraviti vse dokumente, potrebne za veljavno sklenitev poroke. Kutschker piše: „Obgleich es kein Gesetz verlangt (mit Ausnahme der Eintragung der Copulation der von einem Civilpfarrer getrauten Militärperson), dass die von den Brautleuten beizubringenden Taufscheine in dem Trauungsbuche angeführt werden, so ist es doch zu wünschen, dass dies geschehe, weil auch der Taufschein als eine Urkunde erscheint, durch welche nachgewiesen wird, dass gewisse Anstände der Eheschliessung nicht obwalten.“ (Eherecht, Bd. 4, pg. 658.)

Ker je zadeva nedoločena, je tudi za našo škofijo sedaj ne določujem, morda se bo po škofijski sinodi moglo pri nas vpeljati jednako postopanje tudi v tem oziru.

VIII. O obrambnem društvu.

Ker je obrambno društvo koristno, ker vsaj nekoliko obrzdava obrekljive liberalne liste, ker bo v

slučaju potrebne tožbe udom tudi za stroške pripomoglo in ker hoče s prispevki izdajati času primernih brošuric za ljudstvo, zato je toplo priporočam in pozivam čč. duhovnike, naj mu pristopijo, da bo imajoč denarnih sredstev lažje delati moglo.

IX. O škofijski sinodi.

1. Sinodo bom sklical leta 1903., ko opravim zadnjo cerkveno vizitacijo;

2. priprave se morajo že letos pričeti; pomagajo naj mi:

a) stolni in kolegijalni kapitelj; b) gg. bogoslovni profesorji; c) gg. katehetje; d) dekani z dekanijskimi duhovniki v dekanijskih shodih in e) razne redovniške hiše;

3. naj si posamezne korporacije med seboj porazdelé tvarino, n. pr. posebno gg. bogoslovni profesorji: eden verske zadeve, drugi cerkvenopravne, tretji socialne, četrti dušnopastirske, peti študije, šesti katehetske razmere, naj si odločijo sednice n. pr. po enkrat na dva ali tri mesece in naj tam razpravljajo, kakšne so naše potrebe, kaj je pomanjkljivo pri vernikih in pri duhovnikih v raznih ozirih in kako bi se moglo pomagati, kaj naj sinoda sklene;

4. razpravljale bi se nastopne tvarine:

a) de fide et ecclesia; b) de fidei impedimentis et periculis; c) de personis ecclesiasticis; d) de cultu divino; e) de sacramentis et sacramentalibus; f) de institutione clericorum; g) de vita et honestate clericorum; h) de catholica institutione iuventutis; j) de doctrina christiana; k) de zelo animarum et caritate christiana; l) de bonis ecclesiasticis et administratione eorum, m) de rebus sacris.

X. Nujna želja.

Naj gg. dekani in duhovniki preresetavajo vsa navodila posebno v zadnjih letnikih škofijskega lista, da vidijo, kaj se tega vrši, kaj ne, kako bi se dalo izpeljati; priporočam kongregacije in vse, kar zadeva socialno življenje in organizacijo vernikov, posebno mladeničev.

Nikar ne spimo! Molimo in delajmo! Sovražnik povsod pazi na nas in na vernike, naj nas dobi dobro oborožene in pripravljene! Za čast Božjo in za obrambo vernega ljudstva!

V Ljubljani na dan Najdenja sv. Križa 3. maja 1902.

✠ Anton Bonaventura
škof.

Concursus parochialis.

Vsakdo ve, kako važna, pa tudi kako težka je dolžnost škofova, da si za izpraznjene župnije izbere najbolj vrednega in ravno za dotično župnijo sposobnega duhovnika. Presoditi mora njegove telesne in duševne sposobnosti, presoditi njegovo duhovsko življenje. Da se škofu to presojevanje omogoči, je svetoval cerkveni zbor Tridentinski, zapovedal pa in bolj natanko določil papež Benedikt XIV. natečaj za izpraznjeno župnijo, pri katerem naj bi se škof s pomočjo vsaj treh izpraševalcev prepričal o telesni moči, o nravnem življenju, znanosti in sploh o sposobnosti onih duhovnikov, kateri bi želeli izpraznjeno župnijo.

V Avstriji se je način izkušnje in natečaja precej spremenil. Določilo se je, da se sploh v letu dvakrat napovedo izkušnje iz raznih bogoslovskih predmetov za vse one, ki so vsaj tri leta že pastirovali in se hočejo za kako župnijo pripraviti, da morejo za njo prositi, kadar se katera izprazni. Izpraznjena se pravočasno razpiše in prositi sme za njo vsak, ki ima izkušnjo, ako od nje še ni prešlo šest let. Tedaj škof iz števila prosivcev izbere onega, o katerem sodi, da je ravno za to župnijo najbolj sposoben. Škof presodi župnijo, njene potrebe in težave, onda presodi prosivce po njihovi znanosti, po njihovem nravnem življenju, po njihovi sposobnosti, po njihovi dosedanji delavnosti in okretosti, pa izbere za župnijo secundum conscientiam et coram Deo onega o katerem misli, da bo ravno za to župnijo izmed vseh najboljši. To velja za župnije liberae collationis, patronatus ecclesiastici, patronatus caesarei vel fundi religionis; za župnije patronatus laicalis pa nima toliko oblasti, vendar pa ne bi bilo prav, ko bi duhovniki na dotična cerkvena mesta prišli naravnost proti volji škofovi, po ovinkih in po grdih protekcijah. Ta način podeljevanja duhovskih služb je za Avstrijo dovolil papež Pij IX.

Način natečaja je za našo škofijo točno določen in sicer z odlokom pokojnega knezoškofa Krizostoma z dne 25. febr. 1876. (Laibacher Dioecesenblatt 1876. pg. 71—77) Po tem odloku se je pri nas do sedaj ravnilo. Ker pa imajo gg. kapelanje sedaj mnogo več

dela v cerkvi in zunaj cerkve in to delo še vedno raste, in je zavoljo tega jako težko vso preobsežno tvarino dobro predelati in prebaviti, sem se obrnil v Rim s prošnjo, naj se mi dopusti da smem tvarino za izkušnje določeno razdeliti na dvoje in se more izkušnja v dveh obrokih izvršiti. Sv. kongregacija zbora tridentinskega mi je, pooblaščen od sv. Očeta, prošnjo uslišala in mi to v odloku z dne 17. decembra 1901. prijavila.

Na temelju tega pooblastila razdelim tvarino za izkušnje na dve skupini in sicer obsega:

- a) prva skupina dogmatiko, cerkveno pravo in pridigo;
- b) druga skupina moralko, pastirstvo, katekizem in homilijo.

Teh skupin se mora vsakdo držati; red pa, iz katere skupine hoče kdo najpoprej izpit napraviti, se slobodno izbere; vsaj v dveh letih se mora izpit iz obeh skupin napraviti; ako bi kdo dalje odlašal, izpit prvi ne velja, ampak se mora ponoviti, izjema se bo dopustila edino in casu evidentis impossibilitatis, izpit bo trajal dva dni, prvi dan pismeni, drugi dan ustmeni; velja za šest let od časa, ko se opravi iz obeh skupin.

Privzel sem k poprejšnjim tvarinam še katekizem, ker želim, da vsi čč. gospodje posebno notranjo zvezo posameznih vprašanj izprevidijo. Znati pa morajo vse tri katekizme in pa obseg za posamezne šolske oddelke.

Izpraševanje po tem redu se prične letos v jesenskem obroku. Iz vseh predmetov napraviti izpit v istem roku, se ne bo lahko dovolilo, ker želim, da bi vsi čč. gospodje vse tvarine prav natanko obdelali, da jim to ponavljanje tvarin obdelanih v bogoslovju v resnici koristi.

Upam, da sem s to premembo ustregel prav vsem gospodom, pa bodo sedaj bolj lahkega srca prihajali k natečaju. Želim, da se učé lepo v miru in natančno, ter si osvojé posebno pregled cele obsežne tvarine, ker le tako jim bo trud ne samo več koristil, ampak tudi mnogo več užitka podal.

Knezoškofijski ordinarijat v Ljubljani na dan sv. Tomaža Akv. 7. marca 1902.

✠ Anton Bonaventura,
škof.

Sprejem v kn. šk. Alojzijevišče.

Dijaki, ki želé z novim šolskim letom 1902/3 priti v kn. šk. Alojzijevišče, naj izročé prošnje za sprejem, če le mogoče, osebno, najkasneje do konca meseca julija, najprimerneje pa takoj ob sklepu sedanjega šolskega leta, pri alojzijeviškem vodstvu. Naslovljene naj so na kn. šk. ordinarijat. Priloži naj se jim a) krstni list, b) vsa dosedanja gimnazijska

izpričevala prosivčeva, in c) ubožnostno izpričevalo, če se prosi za brezplačni sprejem, ali za znižano plačilo.

Pogoji za sprejem so obširneje označeni v škofijskem listu l. 1894, V, št. 36, str. 68 s. ter l. 1898, V, št. 29, str. 88, kjer je tudi pojasnjeno, da se sprejemljejo tudi dijaki iz kranjske in novomeške gimnazije.

29.

Nabiranje milih darov za pogorelce v Zdenski vasi pri Dobrepoljah.

Vesl. c. kr. dež. predsedništvo za Kranjsko je doposlalo z dopisom 8. maja 1902, št. 1849/Pr., nastopni oklic:

„Dne 26. aprila t. l. ob 1/2 na 1 uro popoldne se je v vasi Zdenskavas občine Videm v političnem okraju Kočevje vnel ogenj, ki se je razširil z besnečo hitrostjo ter je v kratkem času popolnoma uničil 38 hiš z dotičnimi hlevi, skednji, kozolci in drugimi gospodarskimi poslopji (skupaj 164 objektov).

Pri požaru, katerega žrtev so bili — žal — tudi trije ljudje, je zgorela skoro vsa notranja oprava dotičnih hiš, razen tega zaloga hrane in krme, obleka, gospodarsko orodje in v nekaterih primerih tudi živina.

Škoda, ki znaša okoli 300.000 K, je z zavarovanjem pokrita samo do petine in nesrečnim pogorelcem

je edina rešitev dejanska pomoč svojega bližnjega. — Gledé na obseg velike katastrofe, ki preti ugonobiti že brez tega v jako neugodnih gospodarskih razmerah živeče Zdenčane, razpisujem v polajšanje med njimi razširjene bede sklad milih darov po vsi kronovini ter se iznova sklicujem na že tolikrat izkazano dobrodelnost prebivalstva, ki bo gotovo tudi v tem primeru rado po svojih močeh polajšalo pogorelcem njih stisko in nadlogo.

Darove sprejemajo deželno predsedstvo, tukajšnji mestni magistrat in okrajna glavarstva; razglasili se bodo v deželnem časopisu in oddali svojemu namenu.

Gledé na veliko bedo, v kateri se nahajajo omenjeni pogorelci, se naroča s tem čč. gg. dušnim pastirjem, naj oznanijo ta oklic vernikom z lece.

30.

Konkurzni razpis.

Razpisujejo se župnije: Bela cerkev v novomeški dekaniji; Čatež ob Savi v leskovski dekaniji; Dobovec v litijski dekaniji; Fara pri Kostelu v kočevski dekaniji; Gojzd v kamniški dekaniji; Gora nad Idrijo v idrijski dekaniji; Grčarice (Masern) v ribniški dekaniji; Šent-Jernej v leskovski dekaniji; Sodražica v ribniški dekaniji; Stari trg pri Ložu v cerkn. dekaniji; Smartno pri Litiji v litijski dekaniji; Toplice v novomeški dekan.

Prosvinci za župnije: Belo cerkev, Čatež ob

Savi, Fara pri Kostelu, Gojzd, Goro nad Idrijo, Grčarice, Stari trg pri Ložu in Smartno pri Litiji naj naslové svoje prošnje na veleslavno c. kr. deželno vlado v Ljubljani; za župniji Dobovec in Šent-Jernej na prečastiti stolni kapitelj cesarske ustanove v Ljubljani; za župnijo Sodražico na slavno lastništvo patronske graščine v Ribnici; za župnijo Toplice pa na svetlega kneza Karola Auersperga.

Kot zadnji rok za vlaganje prošenj se s tem določi 21. junij 1902.

31.

Škofijska kronika.

Sveti Oče Leon XIII. so podelili prvo dostojanstvo pri tukajšnjem katedralnem kapitlju, stolno proštijo, kanoniku ad baculum in vodji kn. šk. duhovskega semenišča p. n. g. prelata dr. Janezu Nep. Kulavicu.

Č. gosp. Anton Fettich-Frankheim, župnik in dekan v Šent-Jernej, je imenovan kanonikom cesarske ustanove pri stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani.

Podeljene so bile župnije: Ovsiše č. gosp. Nikolaju Križaju, bivšemu župniku premškemu; Lipoglav v tamošnjemu župnemu upravitelju č. g. Janezu Godcu; Žalina upokojenemu duhovniku č. g. Ludoviku Schiffrerju; Črnomelj č. g. Stankotu Peharcu, kapelanu v Stari Loki; Preserje č. g. Matiji Gerzinu, župniku v Fari pri Kostelu; Turjak č. g. Mihaelu Horvatu, župnemu upravitelju na Babinem polju; Kamnik č. g. Ivanu Lavrenčiču, župniku in dekanu v Smartnem pri Litiji.

Kanonično vmeščeni so bili častiti gospodje: Ludovik Schiffrer na župnijo Žalino dne 8. aprila 1902; Janez Godce na župnijo Lipoglav dne 17. aprila 1902; Mihael Horvat na župnijo Turjak dne 23. apr. 1902; Nikolaj Križaj na župnijo Ovsiše dne 24. aprila 1902; Avgust Turk na župnijo Ihan dne 24. aprila 1902; Francišek Košir na župnijo Koroško Belo dne 24. aprila 1902.

Č. g. Ivan Čebašek, župnik na Crnem vrhu nad Idrijo, je resigniral na podeljeno mu župnijo Sodražico.

Premeščeni so bili čast. gg.: Nikolaj Stazinski s Čateža pod Zaplazom kot kapelan v Staro Loko; Adolf Knol iz Semiča kot župni upravitelj na Babino polje; Peter Janec, kapelan na Toplicah, kot župni upravitelj ondi; Ivan Mihelčič iz Slavine v Železnike; Ivan Kramar z Dobrave pri Kropi na Vače; Francišek Pavlin, bivši župnik dragatuški, kot župni upravitelj na Col; Josip Brešar iz Ribnice kot župni upravitelj v Sodražico; Ivan Traven, župni upravitelj v Sodražici, kot kapelan v Ribnici; Ivan Florijančič iz Črnomlja kot prvi kapelan v Poljane nad Škofjo Loko; Jakob Benedičič iz Škocijana pri Dobravi v Šmarjeto, od koder prosi oboleli kapelan Francišek Koželj za začasni pokoj; Leopold Raktelj, župnik v Grčaricah, je resigniral na svojo župnijo ter je bil na lastno željo nameščen kot župni upravitelj v Dragatušu; Josip Gliebe, kapelan v Starem logu (Alltag), je bil premeščen kot župni upravitelj v Grčarice (Masern).

Umrli so čast. gg.: Matija Torkar, upokojeni župnik košanski, dne 29. marca 1902 na Raki; Ivan Babnik, župnik na Toplicah, dne 20. aprila 1902; Jakob Gross, župnik v Zagorju ob Savi, dné 2. maja 1902; Ivan Smukavec, bivši vaški kapelan, v „Leonišču“ v Ljubljani dne 17. maja 1902.

Priporočajo se v molitev čč. gg. duhovnim sobratom.

Knezoškofijski ordinarijat v Ljubljani, dne 17. maja 1902.